

Lelki otthonunk az Egyház, 1. - 2019.01.07.

1./ „Azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne.” *Tamási Áron* (1897-1966) szállóigévé vált mondata az egykori kiskatekizmus kérdését idézi fel bennünk: Mi végett vagyunk a világon? A bebiflázott választ nem lehet elfelejteni: Avégett vagyunk a világon, hogy Istent megismerjük, szeressük, neki szolgáljunk, és ezáltal üdvözüljünk, vagyis a mennyországba jussunk.

A kétféle válasz jól kiegészíti egymást. A katekizmus elvontabb válaszát az erdélyi író közelebb hozza azzal, hogy az otthonunkkal hozza összefüggésbe. Mert mit is jelent az otthon? Biztonságot és védettséget. Rohamtempóban változó világunkban úgy érezzük magunkat, mint az ellenségtől üzött ember: nincs stabilitás és megpihenés, csak állandó nyugtalanság és alkalmazkodási kényszer. Vágyunk az otthonosság melegére és biztonságára. Lelki értelemben az Egyház tudja nyújtani ezt az otthonosságot. A vallási tanítások nem a divat függvényei, nem változnak a szellemi és kulturális széljárással, hanem lelki stabilitást biztosítanak. Például a házasság felbonthatatlanságának tanítása mit sem változott Jézus óta, jóllehet óriási nyomásnak van kitéve a polgári házasságjog és a közvélemény részéről. Az isteni törvény azonban nem kiárusítás tárgya, nem olyan, amit szezonvégi kiárusítás alkalmával „leáraznak”. Előfordul, hogy egy hívő ember házasságát, akarata ellenére – a másik házastárs kezdeményezésére – a polgári bíróság érvényteleníti. Ebben az esetben erőt ad neki az a tudat, hogy Isten előtt a házasságuk továbbra is érvényes, csupán a másik hűtlenül elhagyta őt. A válóperes döntés nem húzza ki a talajt a lába alól, nincs kiszolgáltatva emberi manipulációnak, mert az Egyház – mint lelki otthon – biztonságérzetet és védelmet nyújt neki.

2./ Az Egyház által nyújtott lelki támaszt nem szabad lebecsülni. Ha egzisztenciális krízisek idején a telefonos lelki elsősegély szolgálatnak van értelme, akkor miért ne lenne fontos segítő szerepe az isteni alapítású Egyháznak?! Ha a rendőrség jogosan mondhatja, hogy „szolgálunk és védünk”, akkor az Egyház miért ne mondhatná, hogy isteni eredetű tanításával „szolgálja és védi” az embert?!

Az Egyház persze nem lelki elsősegély szolgálat és nem biztonságot szavatoló szolgáltató szerv. Az Egyház az isteni kegyelem közvetítője. Fontos megkülönböztetés ez: az Egyház nem szolgáltató, hanem kegyelem-közvetítő. Egy szolgáltatás megrendelhető és megfelelő díj ellenében elvárható tevékenység; a kegyelem-közvetítés viszont kérhető. Az isteni kegyelem nem olyan valami, ami nekem jár, hanem olyan, ami Istentől kérhető és elnyerhető.

3./ Mit kell tenni, hogy az Egyházban lelki otthonra találjunk?

Legelső és legfontosabb, hogy belépünk az Egyházba. Ez a keresztség alkalmával történik meg. Ám a belépés lehetősége sem olyan, ami alanyi jogon jár bárkinek. Alanyi jogon jár egy magyar állampolgárnak, hogy belépjen valamely szervezetbe. A keresztség, és az Egyházba való belépés ilyen értelemben nem alanyi jogon járó lehetőség, hanem olyan lehetőség, melyet Krisztus szenvedése és feltámadása érdemelt ki számunkra. Ezért írja Szent Pál apostol: „Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok.” (1Kor 15,17) A keresztségben viszont – Jézus érdemei miatt – megkapjuk a bűntől való szabadulást, vagyis szentekké válunk. De mást is kapunk az egyháztagsággal, mint a büntelenséget: megkapjuk annak a lehetőségét, hogy válaszoljunk erre a megszentelő kegyelemre. Hasonlattal élve: amikor egy gyermek beleszületik egy családba, azzal nem csak életet kap, de annak a lehetőségét is, hogy megtanulja az anyanyelvet, hogy kommunikálni tudjon a szülővel.

A keresztségben megkapjuk a megszentelő kegyelmet, és ha a keresztény család teljesíti vállalt kötelességét, vagyis átadja a hitbeli ismeretet a gyermeknek – azaz megtanítja az Istennel való kommunikációra, párbeszédre -, akkor további kegyelmeket is fog kapni. Ezeket nevezzük aktuálisan segítő kegyelmeknek, vagyis körülményekhez kötött kegyelmi ajándékoknak. A segítő kegyelmen kívül kap még szentségi kegyelmet is, amikor aktuálisan felvesz egy szentséget (pl. elsőáldozás, gyónás, bérmlás, házasság stb).

Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy amint minden embernek szüksége van egy fizikai otthonra, egy családra, úgy lelki otthonra is szüksége van. Mindkét otthonra szükség van, mivel az ember testből és lélekből álló teremtmény. Amint a családban megéljük a családi örömeket, úgy lelki otthonunkban, az Egyházban is megkapjuk azokat a lelki örömeket, melyek nélkül az ember nem lehet boldog. Szent Ágoston mondta: „Nyugtalan a szívünk, míg meg nem nyugszik Istenben”.

